

Hledání loutkáře

Žamboši

Závidím trochu kašpárkům s rolničkou
Baví si klidně publikum písničkou
A mívají na svých zápěstích při hraní
provázky, co je před peklem ochrání
Závidím loutkám ten jejich jistý krok
Mé otázky pálí v hlavě jak horký grog
Kdy uvěřím že jsme řízení ze shora?
Kdy vírou jak pluhem strach z konce rozorám?

To se to hraje, když ti nitky nedovolí zakopnout, spadnout z okraje
To se to cinká, i když nikdo neposlouchá, nad hlavou jedno ucho je
To se to zpívá když ti někdo nasype slova za zuby
To se to žije když ti tvého červotoče kdosi zahubí

Kdo ví zda loutky přemýšlí o ráji
Když v temnu skříně na moly žehrají
Možná že věří na rajskou truhlici
Kde kašel z prachu netřese bránicí
Kde v nových barvách rozkvetou kostýmy
Kde v bílém rouše s knoflíčky zlatými
Aby byl čerstvý včelí vosk pro všecky
Stará se pánbů pan Matěj Kopecký

To se to hraje, když ti nitky nedovolí zakopnout, spadnout z okraje
To se to cinká, i když nikdo neposlouchá, nad hlavou jedno ucho je
To se to zpívá když ti někdo nasype slova za zuby
To se to žije když ti tvého červotoče kdosi zahubí

Buď rád, že neznáš směr vlastních provázků
Netrap se pořád pro tu svou otázku
Co když už dávno nemíří nahoru?
Co když se ztrácí v hlíně tvých úhorů?
Co když už nejsou bílé spíš zčernalé?
Z takové pravdy člověk má namále!
Lepší je věřit v hodného loutkáře
Který ti hříšky z košile odpáře.

Jak se nám hraje? Kdo nám asi nedovolí zakopnout, spadnout z okraje?
Jak se nám cinká? Když nás nikdo neposlouchá, snad nad hlavou jedno ucho je?
Jak se nám zpívá? Kdo nám vlastně nasype slova za zuby?
Jak se nám žije kdo se na nás za oponou zazubí?
Jak se nám žije kdo se na nás za oponou zazubí?
Jak se nám žije kdo se na nás za oponou zazubí?
Jak se nám žije kdo se na nás za oponou zazubí?